

מ"ת 63074/07/21 - מדינת ישראל נגד חן יוסף דן

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 63074-07-21 מדינת ישראל נ' דן
תיק חיצוני: 499124/2021

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב חן יוסף דן
החלטה

הכרעה בעניין ראיות לכאורה במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים.

כללי

- נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים. באישומים הראשון, השני והשלישי יוחסו למשיב עבירות של סחר בסמים. באישום הרביעי יוחסו למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ואי ציות לתמרור (רמזור אדום). זאת, לאחר שלפי הטענה ניסה המשיב להימלט מהשוטרים שביקשו לעצרו, דרס את אחד השוטרים ונסע בצורה מסוכנת ובניגוד לחוקי התנועה. כשנעצר ונערך חיפוש במכוניתו, נמצאו במכונית סמים.
- עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. על מנת להכריע בבקשה זו נדרשת תחילה הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

טיעוני הצדדים

- ב"כ המשיב הסכים כי קיימות במקרה הנוכחי ראיות לכאורה בנוגע לאישום הראשון והשלישי, והוא אף אישר כי קיימות ראיות לכאורה בנוגע לעסקת הסמים מיום 20.7.2021 שתוארה בפסקאות 1-2 לאישום השני. אולם ב"כ המשיב טען שאין ראיות לכאורה לעסקאות הסמים מאפריל ומיוני 2021 שפורטו בפסקאות 3-4 לאישום השני. לטענתו, האישום השני נסמך בעיקרו על עדותה של מי שרכשה, לפי הטענה, סמים מאת המשיב, כאשר תיאורה את העסקאות מאפריל ומיוני 2021 מעלה שהיא אינה מתארת בהכרח את המשיב כמוכר הסם.
- באשר לאישום הרביעי, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה בנוגע לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ואי ציות לתמרור (רמזור אדום). עם זאת, לטענתו, אין ראיות לכאורה להוכחת העבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ולהוכחת העבירה של חבלה בכוונה מחמירה. לגישתו, אין בתיק ראיות לכאורה לכך שהמשיב היה מודע לכך שמדובר בשוטרים, ולגרסתו המשיב סבר שמדובר במחבלים. אשר לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, טען ב"כ המשיב כי מהמסמכים הרפואיים המתארים את הפגיעה בשוטר שנדרס עולה שקיימות ראיות לכאורה לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אך אין הן מלמדות על העבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין.
- מנגד, ב"כ המדינה טענה כי קיימות במקרה הנוכחי ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב. לעניין הטענות הנוגעות לעסקאות הסמים מאפריל ומיוני 2021 המנויות באישום השני, ב"כ המדינה הטעימה כי העובדות המנויות בהקשר זה בכתב האישום נסמכות על עדותה של רוכשת הסם, ואין מקום בשלב זה של ההליך להידרש

לטענות הנוגעות למהימנותה. ב"כ המדינה הבהירה שהמדינה לא הגישה כתב אישום נגד רוכשת הסם, וטענה שמעדותה עולה בבירור שגם העסקאות מאפריל ומיוני 2021 נעשו על ידי המשיב. אשר לטענה הנוגעת לחוסר מודעותו של המשיב לכך שמדובר בשוטרים, ב"כ המדינה טענה כי עניין זה נסתר מעדויות השוטרים. לבסוף, באשר לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ב"כ המדינה טענה כי גם אם התעודה הרפואית אינה מלמדת על חבלה ברף החמור עדיין יש בה ובתמונות המתארות את הפגיעה כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה גם לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

דין והכרעה

א. האישום השני

6. אדרש תחילה לטענות הנוגעות לאישום השני. בהודעתה של רוכשת הסם מיום 20.7.2021 היא מוסרת את הדברים הבאים:

"ש. בואי תספרי לי מה קרה היום שבעקבותי הגעת לתחנה היום.

ת. יצרתי קשר עם מישהו בטלגראם, ובעצם קבעתי איתו והוא הגיע נכנסתי לאוטו שלו ואז שילמתי לו והוא נתן לי 10 גרם בשתי שקיות...

ש. תתארי לי איך אותו בחר נראה.

ת. לא ממש הסתכלתי עליו... אז אני רק זוכרת שהוא לבש כובע קסקט ושהוא היה נראה בערך בן 20...

ש. האם זו פעם ראשונה שאת עושה איתו עסקים?

ת. לא זו פעם שלישית" (שו' 20-43).

7. מהקשרם של דברים ברור שכוונתה של העדה היא לכך ששתי העסקאות הנוספות (שבהמשך היא מציינת שהיו באפריל ויוני 2021, ראו שו' 50-51, 64-65) בוצעו עם מי שביצע את העסקה מיום 20.7.2021, עסקה שביחס אליה לא הייתה מחלוקת כי קיימות ראיות לכאורה שהמשיב הוא שביצעה. הודעתה זו של העדה מקיימת אפוא את דרישת הראיות לכאורה ביחס לעסקאות מחודש אפריל ויוני 2021 (המנויות בפסקאות 3-4 לאישום השני).

8. ב"כ המשיב הוסיף והעלה טענות לעניין אמינותה הנטענת של העדה וטען כי עדותה טעונה חיזוק בהיותה שותפה לדבר עבירה. אולם כידוע מקומן של טענות מעין אלו אינו בשלב זה אלא בהליך גופו. כדברי כב' השופט מינץ בבש"פ 4750/21 חבשי נ' מדינת ישראל (2021):

"ככלל, עת נדרש בית המשפט לבחון את קיומן של ראיות לכאורה בשלב המעצר, אין צורך בהכרעה כי מכלול הראיות הקיימות יבססו את אשמתו של הנאשם במיוחס לו מעבר לספק סביר. די בבחינה האם חומר הראיות הגולמי מקים תשתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי... בעשותו כן, בית המשפט אינו נדרש לבחינת מהימנות העדים או משקל הראיות, אלא לבחינת חומר החקירה 'על פניו' וכוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בו" (שם, בפסקה 8 להחלטה).

9. מכל מקום, עסקאות הסמים הנוספות שבוצעו אף הן ביום 20.7.2021 כמפורט באישום הראשון ובאישום השלישי, ואשר מתארות דפוס פעולה דומה, יש בהן כדי להוות חיזוק לצורך ההליך הנוכחי.

ב. האישום הרביעי

10. אשר לאישום הרביעי: ב"כ המשיב טען, כאמור, כי אין ראיות לכאורה שהמשיב היה מודע לכך שמדובר בשוטרים המבקשים לעצרו. לא ניתן לקבל את הטענה ומקומה להתברר במשפט גופו. אתיחס לעדויות המרכזיות לעניין זה.

11. השוטר יותם גרגיר (שהוא השוטר שנדרס לכאורה על-ידי המשיב) בהודעתו מיום 21.7.2021 בשעה 00:23 מתאר את הדברים כך:

"כאשר הגענו לבצע מעצר... אני הייתי ברכב ביחד עם קצין הבילוש יוני ישראל. רכב בילוש נוסף... ביצע חסימה קשיחה לפני הרכב של החשוד. אנחנו הגענו עם הרכב שלנו ונצמדנו מאחורי הרכב של החשוד. אני ויוני פרקנו מהרכב שלנו לכיוון הרכב של החשוד כאשר אני בא ליד הדלת של הנהג ויוני ישראל לדלת של הנהג. ניסיתי לפתוח את הידית של הדלת תוך כדי שאני צועק 'עצור משטרה' אך הדלת הייתה נעולה. זיהיתי את החשוד מסתכל לי בעיניים ואז הוא הסתובב עם פניו לכיוון של יוני, ואז הוא שבר עם ההגה שמאלה" (שו' 1).

"ש. החשוד ראה אותך שעמדת שם?

ת. כן, שדפקתי על החלון ואמרתי לו 'עצור משטרה', הוא הסתכל לכיוון שלי וראה שאני עומד שם וגם הייתי בזווית הראיה שלו כאשר הוא החל לנסוע ובנוסף לזה גם צעקתי לו שהוא דורס אותי" (שו' 6-7).

"ש. יכול להיות שהחשוד לא שמע שצעקת לו עצור משטרה?

ת. אחרי שהוא נעצר הוא אמר לבלשים שכל אחד יכול להגיד משטרה, למה שאני יעצור? ככה שזה מראה שהוא כן שמע שצעקתי לו והוא ידע שאנחנו שוטרים" (שו' 10-11).

12. השוטר יוני ישראל (שהוא השוטר שהיה ביחד עם השוטר גרגיר) בדו"ח פעולה מיום 20.7.2021 מסר:

"הרכב של החשוד נעמד ואני והשוטר יותם גרגיר פרקנו מהרכב ואני רצתי לעבר דלתו של הנהג ובמקביל השוטר יותם רץ לעבר דלת הנוסע הקדמית, אני ניסיתי לפתוח את הדלת של הנהג אך היא הייתה נעולה והחלון היה סגור, אני צעקתי לחשוד 'תפתח את הדלת משטרה' וברגע זה החשוד החל בנסיעה קדימה";

"ותפסתי את החשוד ואמרתי לו אתה עצור... שאלתי את החשוד: 'למה ברכת?' וזה ענה: 'נבהלתי' אמרתי לחשוד: 'יכולת להרוג את עצמך ועוד אזרחים שנסעו בדרך מה חשבת לעצמך?' וזה ענה: 'לא יודע סליחה'".

13. השוטר נאור בוסי (שהיה שותף למרדף אחר המשיב) בדיווח מיום 20.7.2021 כתב כי:

"החשוד לפי מי ששמעתי אמר לקצין הבילוש שהוא ראה שתי אנשים שמתקרבים אליו ודופקים לו על החלון ואז הוא מפחד וברח כי חשב שהם מפגעים מחבלים. הקצין אמר לו שהם אמרו שהם שוטרים למה הוא נהג כך בפראות והוא טען שהוא פחד".

14. במסמך המתאר צפייה בשני סרטוני מצלמות גוף של השוטר נאור בוסי (מסמך נט) פורט לאמור:

"בסרטון רואים את החיפוש ברכב ואת המציאה של הסמים בבגאז'.

ברקע ניתן לשמוע את אחד השוטרים אומר ככל הנראה לחשוד 'אומר לך בחלון משטרה, איפה אתה חושב שאתה נמצא'.

...אחר כך רואים את אחד הבלשים מדבר עם החשוד והחשוד אומר לו שהוא ראה אנשים על אזרחי שאמרו לו שהם משטרה, אבל הוא לא ידע שהם שוטרים וזאת פעם ראשונה שהוא נתקל בשוטרים על אזרחי".

15. הנה כי כן, התשתית הראייתית הלכאורית מעלה שאמנם השוטרים היו לבושים בבגדים אזרחיים והם נסעו במכוניות אזרחיות ולא בניידת משטרתית. אולם, השוטרים אמרו למשיב בבירור שהם שוטרים, והמשיב אף שמע את הדברים כעולה מדבריו המפורשים בסמוך לאחר מעצרו. אולם, טענתו הלכאורית של בא-כוחו היא שהגם שהם הזדהו כשוטרים המשיב לא האמין שהם שוטרים וחשב שהם מחבלים. המדובר בטענה מובהקת שעליה להתברר בשלב המשפט גופו. למעלה מהצורך יצוין שהטענה אינה מתיישבת לכאורה עם תגובתו הראשונית של המשיב לשוטר יוני ישראל, לפיה במענה לשאלת השוטר מדוע ברח השיב "נבהלתי", "לא יודע סליחה", והכול כשבתא המטען של מכוניתו מצויים 320 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס. כמו כן, לכאורה, הטענה אינה מתיישבת עם העובדה שהמשיב נמלט לכאורה תוך שהוא נמלט גם ממחסום (ראו פסקה 9 לאישום הרביעי), חוצה רמזור באור אדום, פוגע בכלי רכב (פסקה 6 לאישום הרביעי) וגורם לנהגים לסטות ממסלול נסיעתם כשהוא נוסע במהירות בניגוד לכיוון התנועה (פסקה 7 לכתב האישום). לכאורה, מי שמבקש להימלט ממחבלים לא יבקש להימלט ממחסום אלא דווקא יבקש עזרה במחסום, והוא לא יבקש לסכן עוברי דרכים לשווא. על כן, כאמור, יש לקבוע שקיימות ראיות לכאורה ביחס לעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות הכלולה באישום הרביעי.

16. לבסוף, לעניין האישום בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. בכתב האישום מתוארת החבלה שנגרמה לשוטר שנדרס על ידי המשיב כך: "נגרמו [לשוטר] חבלות ברגליו, פצע מדמם סמוך לברך ימין וכן שפשופים לאורך שתי רגליו, נפיחויות סביב שתי הברכיים והשוקיים וכן שטפי דם רבים בשתי הרגליים. הוא נזקק לטיפול רפואי ומעקב ולמנוחה של מעל לשמונה ימים. נכון למועד הגשת כתב האישום [29.7.2021] טרם חזר לעבודתו". תיאור זה נתמך בראיות לכאורה. ראו לעניין זה תמונותיו של השוטר שנדרס, המתעדות את פציעותיו, ותעודה רפואית מבית החולים שערי צדק.

17. בנסיבות אלו, והגם שייתכן שלעתים מקום בו מיוחסת לאדם העבירה של חבלה בכוונה מחמירה עסקינן במצבים בהם נגרמו חבלות חמורות עד מאד, הרי במקרה הנוכחי לא ניתן להתעלם מכך שבהגדרת העבירה של חבלה בכוונה מחמירה בסעיף 329 לחוק העונשין קיימת התייחסות מיוחדת וספציפית למצב בו הפציעה או החבלה החמורה נגרמו "בכוונה... להתנגד למעצר או לעיכוב כדן, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור". נוכח הוראה מפורשת זו של המחוקק לא ניתן לקבל שלא התקיימו במקרה הנוכחי ראיות לכאורה לעבירה של כוונה בחבלה מחמירה, וגם בעניין זה טיעוני המשיב מקומם במשפט גופו. והשוו ע"פ 5492/11 אלרחמן נ' מדינת ישראל (2012).

אשר על כן, אני קובעת כי קיימות במקרה הנוכחי ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"א, 11 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים (בהסכמתם).